

ಅನುವಾದಿತ ಕರೆ

ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಾಹನಗಳ ತೀವ್ರ ಬೇಳಕು ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕುರುಡು ಮಾಡಿತು. ಅಥವಾ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಕಾನ ಧಾಬಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ತಂದೂರಿ ಚಿಕನ್ ತಿನ್ನಲು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತರಾಮ ಚಿಕನ್ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ. ಅಂಶುಲ್ ಬಹುಶಃ ಉಂಟ ಮಾಡಿದ್ದ. ಜೀತರಾಮ ನನಗೂ ಹೇಳಿದ್ದ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ವಾಗಳಿಂದ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವನಿಗೂ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನನಗೂ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಹೇ ಹೇ ದಾಟಲು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಕಾಕಾನ ಡಾಬಾದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಗುಂಪು, ಗದ್ದಲ ಮತ್ತು ನೂಕುನ್ನಾಗಿ ಮಿಶ್ರಿತ. ಮಾಲೀಕ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ನನ್ನ ವರ್ಯಾಹಿನವನೇ ಇರಬೇಕು. ನನ್ನ ವರ್ಯಾಹಿ? ಎಲ್ಲಿಗೂ ನನ್ನ ವರ್ಯಾಹಿನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕಿಮ್ಮು ಅವಸರವಿರುತ್ತದೆ? ನಾನು ಅಂಶುಲ್‌ನಾರಥ ದೊಡ್ಡ ಮಗನ ಡ್ಯಾಡಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿದೆ. ನನಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ವರ್ಯಾಹಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಏಂದರೆ ನಿವು ನರಿಬುವಿರಾ? ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು, ವಷ್ಟತ್ತನ್ನು ದಾಟಿದವನು ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಅರವತ್ತು ಸಹ ಹೆಚ್ಚೇ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ... ಸರಿ. ಅರವತ್ತು ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ.

ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಒಂದು ಕುಚ್ಚಿಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕಿದ. ನಾನೂ ಸಹ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ, “ನಿನ್ನ ಸಮಾಜಾರ ಬಿಟ್ಟು?”

“ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಸಾರ್, ನಿವು ಹೇಳಿ. ನಿವು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಿರು.”

ಅನೇಕ ವರ್ವಾಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದಿದ್ದ. ಸೈಹಿತರಾದ ನಾವು ಆಗ ಸ್ವೀಕಲ್ ಹೊಡೆಯಿತ್ತಿದ್ದೇವು, ಅವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ನೆಡ್ದೇವು. ಆದರೆ ಅವನು ವಿಚತ್ತ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಡಾಬಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ದಾಲ್ ಮಹಿನಿ ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಳಿಗಿದ್ದ.

ಜೀತರಾಮನನ್ನು ನನ್ನ ನೇರಳನಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಸಿ ನಾನು ತಂದೂರಿ ಚಿಕನ್, ದಾಲ್ ಮಹಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ಪರೋಟಾಕ್ಕೆ ಆಡರ್ ಮಾಡಿದೆ. ಟೀಬ್ಲೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೂಡ. “ಉದಯ್ಯ ಅಕ್ಕಾ, ತುಂಬಾ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬಂದಿದ್ದಿರು. ನಿವು ಈ ನಗರವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಡಿರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.”

“ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ಬಿಟ್ಟು? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮನ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮರಳಿ ಬರಬೇಕಾಯ್ದು.”

“ಮತ್ತೇನು ಸಮಾಜಾರ? ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ?”

ನನಗೆ ಆಕ್ಷಯದವಾಯಿತು. ಮಗನ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿವೆಂಬತೆ ತಲೆಯಾಡಿ ಅವನಿಗೇ ಹೇಳಿದೆ, “ನನ್ನ ಮಹಿಳೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಿಟ್ಟು?”

“ನಾನು ಅಜ್ಞನಾದೆ. ಹಿಂದೆಯನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಿರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಿರಿಯವನು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.”

“ವಾಹ್, ಮದುವೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ?”

ಅವನು ಬರಬಿನಂತೆ ನನ್ನ ಮುವಿವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ಮದುವೆ? ಎಲ್ಲಿಗಾದಂತೆ ಅವನಿಗೂ ಆಯ್ದು. ನಾವು ಕಸ್ಯೇಯ ಮನಗೆ ಹೋಡಿದೆ. ಮಗ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿಂದು. ಅಷ್ಟೇ...”